

Vážené dámy, vážení pánové,

je mi ctí, že mohu zahájit II. národní vyzbrojovací konferenci a přivítat na ní jak představitel státní správy, tak zástupce obranného a bezpečnostního proumy i odbornou veřejnost.

Není nutné do široka rozebírat bezpečnostní situaci dnešního multipolárního světa, jeho politický a dynamický vývoj je stále hrozdící a předvídatelný. Témata jako migrace, hybridní válka, Islámský stát, teroristické akce a další události nás právem znepokojují. Jejich řešení je ovšem často velmi komplikované, pokud vůbec v dané chvíli existuje.

Ministerstvo obrany České republiky si současný stav na mezinárodní scéně velmi dobře uvědomuje. Strategické dokumenty a plány jsou připraveny tak, aby naše armáda byla schopna na všechny výzvy adekvátně reagovat a působit jako partner v rámci NATO a Evropské unie, nebo na úrovni zabezpečení samotné obranné schopnosti naší země.

Právě v době, která klade zvýšené nároky na akceschopnost ozbrojených sil, se negativně projevuje dlouhodobé podfinancování resortu obrany. Zejména v letech 2009-2014 obrana a bezpečnost nepatřily mezi priority vládní agendy a stály na okraji společenského života. Tento stav zpomalil modernizaci armády a přispěl k růstu vnitřního dluhu na technice a výzbroji. Permanentní reorganizace vnášela chaos do akvizic i personální politiky a podepsala se na ztrátě jen obtížně nahraditelných lidských zdrojů.

Tento nebezpečný trend se podařilo i za přispění a podpory mnohých vás přítomných v tomto sále zvrátit. Více prostředků nyní znamená, že je možné restartovat modernizační programy a doplnit výzbroj a vybavení vojáků v souladu s jejich potřebami a našimi závazky. Pro proumy je to mimo jiné signál, že Ministerstvo obrany České republiky se opět stává spolehlivým a perspektivním zákazníkem.

Po mnoha letech má Ministerstvo obrany připravené odpovídající strategické dokumenty, jakými jsou Dlouhodobý výhled, Koncepce výstavby Armády České republiky a Dlouhodobý záměr akvizicních potřeb.

Nejedná se však jen o uvedené dokumenty, které samy o sobě představují konceptní rámec na strategické úrovni. Obrana má v plánu pokračovat v dalších konkrétních aktivitách, které se jí budou odvíjet, jako je například organizování pracovních dnů ke konkrétním zakázkám, i pravidelných seminářů a workshopů v návaznosti na aktivity mezinárodních organizací. V současné době se také připravují dokumenty nižší strategické úrovně jako je Národní strategie vyzbrojování a Strategie spolupráce MO ČR a obranného a bezpečnostního průmyslu, které by měly konkrétně představit směry, jakými se spolupráce s českým obranným průmyslem bude vyvíjet.

Tím nejdůležitějším nástrojem je však podle mého názoru oboustranná důvěra, vzájemná a transparentní komunikace. Ta byla, je a bude základním kamenem kvalitní a plnohodnotné spolupráce. Bohužel jsme však často svědky, jak si přes Ministerstvo obrany vyvíjejí svoje osobní, obchodní a další politické útlivé jednotlivé zájmové skupiny.

Mám v tomto směru jednu neformální žádost. Ministerstvo obrany je otevřeno jakékoliv konstruktivní debatě. Ostatní formy písemných i verbálních vzkazů nepovažuji za korektní, *ba naopak za úlovcé a sloufličí pouze k osobnímu prospěchu svého autora.*

Naše transparentní vztahy musí být založeny na odborné diskusi, která probíhá ještě před samotnou akvizicí. Tam od průmyslu očekáváme odbornou pomoc při posouzení realizovatelnosti našich požadavků a doporučení, jakým způsobem tyto požadavky zajistit. Chtěli bychom nastavit systém vyzbrojování tak, aby co nejlépe dokázal reagovat na aktuální změny a dokázal efektivně plnit svou úlohu v zabezpečování ČR potřebným vojenským materiálem.

Ostatná otázka transparentnosti a nastavení vztahů mezi průmyslem a státní správou se v současnosti také Aliance. Aktuální rozpravu zahájil summit NATO v Chicagu, v současné době probíhá její implementace formou šPracovního rámce mezi NATO a průmyslem. Ministerstvo obrany i Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu se těchtodiskusímúastní a tu nejlepší praxi z aliančního prostředí bude uplatňovat i doma, například ve formě hledání různých forem domácí i přeshraniční kooperace.

Jinými slovy, spolupráce s českým obranným a bezpečnostním průmyslem je logicky vnímána jako podstatná část obranné politiky státu, ten však nemůže přímou řídičinností aktivit českého průmyslu, který je v rukou jednotlivých společností. Špřítulek je dávno za námi.

Firmy však také nemohou automaticky spoléhat na jaký univerzální ministerský patriotismus. Cílem ministerstva obrany je v první řadě získat pro své vojáky produkt, který odpovídá jejich potřebám, je interoperabilní a umožní společné působení našich jednotek v mnohonárodních uskupeních.

Je naším společným zájmem, aby český obranný a bezpečnostní průmysl pokračoval ve vývoji a udržení svého místa na trhu obranných technologií a jifi svými výrobky nebo uplatněním se v dodavatelském řetězci hlavního kontraktora. V tomto ohledu budeme usilovat o vzájemnou podporu a hledání a implementaci mechanismů, jak úspěšně.

Dámy a pánové, přeji vám, aby druhá národní vyzbrojovací konference splnila vaše očekávání. Dnešek je mimořádnou příležitostí k upřímnému a prospěšnému dialogu.

Přeji vám úspěšné jednání.